

ANDREA GUZEL

ROZPRÁVKY DO KAPSIČKY II.

VYDALO MEA2000 o. z.

© Všetky autorské práva sú
vyhradené.

ISBN 978-80-560-0112-7

ANDREA GUZEL

ROZPRÁVKY DO KAPSÍČKY
II. diel

Grafická a technická spolupráca: František Bajkai, František Szekereš,
Edícia: MEA 2000 o. z.– Mladá Éra Autorov nového tisícročia

Autorské práva vyhradené

ISBN 978-80-560-0112-7

OBSAH

⊠ Ako žabka dostala výprask.....	3
⊠ Hlúpy Jano	8
⊠ Poník Fany	13
⊠ Princezná Karin a jej zúbky.....	20
⊠ Žabia princezná.....	23
⊠ Ako sa krokodíl Bubo skamarátil s Linou.....	28
⊠ Chutné prasiatko.....	31
⊠ Husopaska alebo princezná.....	37
⊠ Starý kocúr v čižmách.....	43
⊠ Rybár a morská panna.....	53

Ako žabka dostala výprask

Pri jednom jazierku žila jedna žabka, ktorá každé ráno len čo sa prebudila, vyskočila z postielky, posadila sa na svoj kameň a kvákala:

„Kvak, kvak.“

Žabkám, ktoré bývali v tom istom jazierku sa to nepáčilo. Jednotaj ich ráno budila svojim kvákaním. Jedného dňa kedy žabka znovu vstala a skočila na svoj kameň a zakvákala to známe:

„Kvak, kvak“ - žabky sa rozhnevali, že ich budí. Ohradila sa, že je ráno a aj oni by už mali dávno vstávať. Ale kdeže, ostatným žabkám sa nechcelo veru vstávať tak skoro.

A tak raz, keď žabka zakvákala skoro ráno, vyliezla z postielky druhá žabka, ktorá už mala dosť jej kvákania a postavila sa rovno pred žabku:

„Tak tebe nestačilo, že sme ťa upozornili, že máš prestať kvákať skoro ráno?“ - a plesk, a bum a bác, dostávala žabka výprask.

Uplakaná a nahnevaná sa rozhodla, že odíde z tohto jazierka niekam inam bývať. Aj tak urobila. Dostala poriadnu bitku, ubolená odskákala preč. Ako tak skáče, príde k malému potôčiku, pri ktorom práve pil vodu z potôčika malý srnček.

„Kvak, kvak“ - zakvákala.

Srnček si ju všimol.

„Čo tu robíš žabka?“ - prihovára sa jej.

Žabku ešte bolel chrbát, nôžky od výprasku, a tak ledva lapala dych a odpovedá:

„Idem preč nájsť si nový domov!“

„Prečo, čo sa ti stalo?“ - pýta sa srnček.

Žabka nevedela najprv či to povie srnčekovi, ale odhodlala sa.

„Nuž dostala som výprask od ostatných žabiek, lebo skoro ráno som vždy kvákala a tým som ich budila. Nepáčilo sa im to.“

„ To je hrozné ako sa k tebe zachovali žabka, veď všetky žabky už dávno majú byť skoro ráno hore a nie vyspávať!“

„ Ja viem, ale ostatné žabky to nevedia.“ - odpovedá nešťastná žabka.

„Tak to sa musíš vrátiť a nenechať sa odbiť len tak.“ - zastáva sa žabky srnček.

„A čo mám spraviť?“ - spytuje sa žabka.

„Pôjdem s tebou a pomôžem ti ak chceš.“

Žabka naradostene súhlasila. Do večera sa hrali. Raz skočila žabka srnčekovi na hlavu, raz na chrbát, raz na nôžku, vystrájali, smiali sa. Chýlilo sa k večeru. Srnček aj žabka sa pobrali k jazierku, kde bývala žabka. Srnček sa schoval v húštine, žabka vošla potichu do svojho domčeka. Skoro ráno ako sa žabka prebrala, vyskočila na svoj kameň a začala:

„Kvak, kvak, kvak....“ - kvákala hlasno ako len vládala.

Žaby v jazierku nechápu čo to je za rámus, ale keď si lepšie pretreli očka, zistili, že je to ich žabka, ktorá si nedá a nedá povedať ani po výprasku. Vyleteli žabky z postieľok a hneď sa pustili do žabky.

„Tebe nestačil výprask?“ - spytovali sa a pritom sa oháňali svojimi žabacími rukami.

Na hurhaj sa zobudil aj srnček a hneď šiel na pomoc žabke.

„Nechajte ju!“ - kričal na plné hrdlo, aby prekričal kvákanie ostatných žabiek.

Žabky sa zarazili, že kto to je.

„Ty tu čo robíš, keď sa staráš do čoho nemáš?“

„Starám sa, lebo nebolo správne, aby ste žabku vybili za jej ranné kvákanie.“ – odpovedá srnka a pokračovala.

„To by ste sa radšej mali predbiehať, ktorá z vás vstane skôr a bude kvákať.“

Veru niektoré žabky sa zamysleli nad slovami srnčeka, niektoré uznali, že má pravdu. No niektoré začali vyskakovať po srnčekovi hlava-nehlava a prekrikovali sa:

„Čo sa ty staráš do našich móresov, chod' preč!“ Srnček sa nedal a takisto ani žabka.

„Nehnevám sa, že ste mi dali výprask, ale mali by ste uznať, že my žabky máme byť skoro ráno hore a nie vyspávať do poludnia v postieľkach!“

Konečne na veľký krik a hurhaj, prestali žabky prekrikovať jedna druhú. Uznali, že žabky majú byť skoro ráno hore, a tak každá zaliezla do svojho domčeka. Srnček pomohol žabke, aby jej ostatné žabky dali pokoj a mohla zostať bývať pri svojom jazierku. Žabka veru bola veľmi rada, pekne sa poďakovala srnčekovi a od vtedy každé ráno ako doposiaľ ako prvá vyskočí zo svojej postieľky a kváka:

„Kvak, kvak, kvak“ - a potom sa k nej pridávajú aj ostatné žabky.

